

KDYŽ JE TĚŽKÉ SE PODĚLIT

Don Hyun

(Podle skutečné události)

Krupy, křupy, křup. Andrew spolkl popcorn a nabral si další hrst.

Jeho starší bratr Caleb dosedl vedle něj na pohovku. „Dáš mi taky?“

Andrew nespouštěl oči z televize. „Nedám.“

„Ale no tak. Můžeš se podělit.“

Caleb se natáhl k míse, ale Andrew s ní uhnul.

„Ne! Už jsem ti to říkal. Tak se pořád neptej!“

„Tak jo!“ Caleb vstal a odešel z pokoje.

Druhý den vešel Andrew do kuchyně. Caleb připravoval suši s rýží, mořskými řasami a vepřovým z konzervy.

Andrewovi se začaly sbíhat sliny. „Dáš mi taky?“

„Nedám,“ řekl Caleb.

To Andrewa velmi rozzlobilo. Běžel to říct dolů tatínkovi.

„Proč je Caleb takový sobec?“ ptal se.

Tatínek se zamračil. „Všiml jsem si, že ses včera nechtěl rozdělit o popcorn. Proč by se měl Caleb s tebou dělit, když ses sám nepodělil?“

„Protože je to můj bratr!“ namítl Andrew.

„Tak proč ses s ním nerozdělil?“

„Protože on mi taky nikdy nic nedá! A navíc jsem si to připravil pro sebe, ne pro něj,“ dodal Andrew. Ale cítil se trochu nepříjemně. Asi to od něj bylo ošklivé, že se nepodělil.

„Věděl jsi, že v Koreji je opravdu důležité, aby se člověk s druhými dělil?“ zeptal se tatínek. Andrewova rodina z Koreje pocházela. „Když se rozdělíš, dáš tím druhému najevo, že ti na něm záleží. Takže když se nerozdělíš, je to, jako bys někomu řekl, že ti na něm nezáleží.“

„Mně ale na Calebovi záleží.“

Andrew se zamyslel, co by asi udělal Ježíš. Vzpomněl si, že Ježíš měl rád každého, dokonce i ty, kteří k Němu nebyli laskaví.

„Tak já se zítra s Calebem rozdělím a uvidím, co se stane,“ řekl tatínkovi.

Tatínek se usmál. „To je dobrý nápad.“

Když si šel Andrew večer lehnout, přemýšlel, co jiného hezkého by mohl pro Caleba udělat. Těšil se, až se začne dělit.

Druhý den ráno čekali na Andrewa po probuzení překvapení. Caleb mu udělal snídani!

„Tatínek se mnou mluvil o tom, proč se dělit,“ řekl Caleb. „Chci se tedy zlepšit. A tak jsem ti udělal snídani.“

„Děkuju!“ řekl Andrew. „I já se chci zlepšit.“

Později toho dne se Andrew s Calebem dívali na film. Andrew nechal Caleba vybrat, na co se budou dívat. Pak připravil popcorn jen pro Caleba. Podíval se do misky. Popcorn jako by na něj volal: „SNĚŽ MĚ!“ Ale Andrew si nevzal. Podal mísu Calebovi a řekl: „To je celé pro tebe. Mrzí mě, že jsem se předtím nerozdělil.“

Andrew se s Calebem dělil celý týden. Půjčil mu své knížky. Nabídl mu své fixy. Nechal ho, aby si hrál s jeho oblíbenou hračkou. Jednou při nějaké hře dokonce nechal Caleba hrát dvakrát za sebou.

Čím více se Andrew s Calebem dělil, tím více se Caleb dělil s ním! Brzy si vycházeli vstříc neustále. Andrew věděl, že dělit se s bratrem mu pomáhá Nebeský Otec. Andrew nebyl dokonalý jako Ježíš, ale každý den se snažil, aby byl více takovým, jako je On. ●

Příběh se odehrál v USA.

